

ze na een week of drie vier op; doch wacht ge daarmede dan neemt de kiemkracht af, en overwinterd zaad heeft die geheel verloren. En doe het ook niet met zaad, dat zich aan uw tak vormt, want dit gebeurt en ge behoeft daarop niet lang te wachten. De groene vleugeltjes verschenen bij mij reeds voor de bladen op den 22^{en} Maart. Buiten overtrekken zij de boom met een groen waas nog voor dat de bladknoppen zich openen.

Sinds ik dit alles gezien had en ik de kleurscha-

keeringen begreep, die zoo'n boom ons te zien geeft, al is hij dan ook maar een *straatiep*, kijk ik er met veel meer belangstelling naar. Ik denk dat het ieder, die zich de moeite getroost om een paar iepentakken op water te zetten, wel zal gaan als mij. Daarenboven kan dan een kleine, schijnbaar onaanzienlijke bloem hem reeds vroeg in het voorjaar een genot verschaffen, waarop een ander nog moet wachten tot Mei hem groote brengt.

S.

Een Strandwandeling.

Reeds lang was in mij het plan gerijpt, een tochtje langs het strand te ondernemen en vooral daarbij de „pieren” van IJmuiden niet uit het oog te verliezen, om, indien het geluk ons dienen wilde, enkele ornithologische waarnemingen te doen. Dag en uur waren alzo reeds bepaald, toen mijn tochtgenoot op het goede denkbeeld kwam, nog een tweetal personen, in de vogelwereld zeer goed thuis zijnde, tot dezen tocht uit te noodigen. Tot onzer beider vreugd ontvingen wij spoedig een bevestigend antwoord en beloofde ons tochtje iets goeds te zullen opleveren.

Wij vertrokken dan den 2^{en} Februari van uit Amsterdam naar IJmuiden, met het plan vandaar langs het strand eene wandeling naar Zandvoort te maken. Tegen twaalf uur nam nu onze wandeltocht een aanvang; en het weer liet zich goed aanzien. Van mist was gelukkig geen sprake, zoodat wij op verren afstand goed konden observeeren; ook de Z.-W. wind, hoewel koud, bracht ons geen onoverkomelijke hinderpalen in den weg.

Weldra kregen wij nu de „pieren” in 't zicht, waartusschen het water grauw op en neer deinde, terwijl een plompe baggermachine dof-ratelend en brommend zijn werk verrichtte. Hoe groot was echter mijne teleurstelling, toen ik van vogels zoo goed als niets gewaar werd. Wel konden we van verre enkele duikers waarnemen, die we door den kijker als futen (*Podiceps cristatus*) herkenden, maar hierbij bleef het dan ook. Naderbij gekomen zagen we drie à vier dezer vogels, die vroolijk rondzwommen en het zeer druk bleken te hebben met naar buit te zoeken, nu en dan plotseling onderduikend om een eind verder weer boven te komen. Jammer, dat door hun schuwheid het ons niet gelukte hen tot zeer dicht te naderen en moesten wij toezien, hoe zij zich meer en meer van ons verwijderden.

Daar de „pieren” ons helaas niets meer opleverden,

besloten wij onze wandeling langs het strand te beginnen. Geruimen tijd liepen wij daar, zonder een levend wezen te zien te krijgen, toen zich mijlen ver in zee een prachtige koppel zee-eenden aan ons oog vertoonde. Voortdurend nam het aantal dezer vogels toe, die zwart-nevelig ons in Z.-W. richting voorbij trokken. Wij schatten hun aantal wel op duizenden; voortdurend volgde de eene vlucht de andere op, zoodat aan hun aantal geen einde scheen te komen.

Onder het voortgaan vonden we nu van tijd tot tijd een doode vogel op het strand liggen en spoedig zouden we bemerken, hoe groot het aantal vogels was, dat door den storm, welke den 27^{en} Januari 1902 over ons land georkaand had, op onze kust geworpen was. Zoo vonden we gedurende onzen tocht niet minder dan ± 10 zeekoeten (*Uria lomvia*), 5 drieteenige meeuwen (*Rissa tridactyla*), 1 jong exemplaar van de papegaaiduiker (*Fatercula arctica*), verscheidene futen (*Podiceps cristatus*), vischdieffe (*Sterna hirundo*), 2 zwarte zee-eenden (*Oidemia nigra*) en 1 Jan van Gent (*Sula bassana*).¹⁾

Ongelukkig genoeg bleek het, dat wij te laat kwamen om enkele exemplaren mede te kunnen nemen, daar de meesten in een te ver gevorderde staat van ontbinding verkeerden of door kraaien vernield waren, om er voordeel van te kunnen trekken. Wij namen den kop van de papegaai-duiker mede, daar deze vogel, een nog jong exemplaar bleek te zijn en dat aan onze kust vrij zeldzaam voorkomt. Hun broedgebied ligt, zooals men weet, in koude streken van Amerika en Europa.

Ook de vondst van een vischdieffe was iets buitengewoons, daar deze zomervogel pas in Mei

¹⁾ Dat we van dezen vogel slechts de enkele huid, zonder pooten, vonden, kwam ons zeer verdacht voor. Wellicht had de een of ander getracht haar te villen en bemerkende dat dit niet zoo gemakkelijk ging, de huid zonder ingewanden weggegooid.

ons land bezoekt om weer tegen September te verdwijnen. Over deze laatste vondsten, zie *De Levende Natuur*, afl. VII, blz. 163 en 165.

Van tijd tot tijd konden we een groote troep meeuwen slechts op geruimen afstand waarnemen. Soms was een gedeelte van het strand er geheel mede bedekt en konden we de exemplaren, die daar voortdurend tusschen aangespoeld vuil, voedsel zochten, makkelijk observeeren. Het bleken drie-teenige meeuwen, kapmeeuwen en kleine zeemeeuwen te zijn, waartusschen de enkele volwassen mantelmeeuwen groot afstaken. Altijd waren er talrijke bonte kraaien bij tegenwoordig, die zich niet het minst van de daar liggende lekkernijen te goed deden. Ook op de golven bemerkten we koppels meeuwen, die gezellig bijeen met de golven op en neer deinden. Ook hier staken de mantelmeeuwen en zilvermeeuwen, met hunne donkere en blauw-achtig-grijze bovendeelen groot af bij hun kleinere soortgenooten.

Onder het voortwandelen vloog plotseling dicht bij ons, meer aan den duinkant een groote meeuw met loome slagen op. Doordat zij tusschen allerlei aangespoeld vuil verscholen zat, had geen van ons dit exemplaar zoo spoedig opgemerkt. Het scheen ons een reeds aangeschoten exemplaar te zijn, daar het dier zich zeer gebrekkig voort bewoog en een zijner pooten bij het vliegen loodrecht omlaag gericht was. De vogel hield gelukkig het strand en streek tusschen een massa aangespoeld zeewier neer. Door behoedzaam nabij te sluipen, konden we haar tot zeer dicht naderen en scheen zij ons een jonge mantelmeeuw te zijn. Daar ik met deze vogel gaarne mijn collectie wilde verrijken, schoten we haar bij het opvliegen neer.

Onze onderstelling bleek waarheid te zijn, daar de jonge mantelmeeuw zich spoedig laat herkennen aan grootte en flink gebouwde snavel, terwijl tal van donkerbruine vlekken op het jeugdkleed wijzen. Bij de oude exemplaren, die wij te zien kregen, waren bovendeelen en vleugels zeer donker getint.

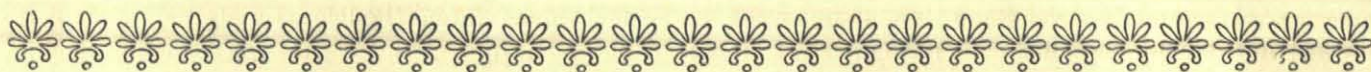
Eigenaardig was het feit, dat zich ook hier vertoonde, dat zoodra een meeuwsoort neergeschoten is, talrijke andere meeuwen om en bij het gedooide voorwerp rondvliegen, wellicht met boosaardige bedoelingen om hun gevelden makker zoo spoedig mogelijk op te peuzelen.

Iets verder bemerkten we aan den duinkant een kleine koppel vogels, die ons al dadelijk aan leeuweriken of gorzen deed denken. Met welke soort we hier te doen hadden, konden we nog niet zoo spoedig uitmaken. Later bleken het ons boomleuweriken te zijn, een soort, die nu niet zoo algemeen voorkomt en aan onze kust zich dus des winters in getale vertoont. Iets verder zagen we een tweede koppel dezer vogels maar tevens bemerkten we Zandvoort reeds duidelijk voor ons en zoude onze tocht spoedig een einde nemen. Ook was het te duister geworden om verdere waarnemingen te verrichten en we konden dan ook over onze wandeling tevreden zijn. Ik kan een ieder, die zich op ornithologisch gebied beweegt, een dergelijk tochtje langs het strand aanbevelen, vooral na stormachtige dagen. Het is vooral dan ter aansporing, dat ik dit stukje aan *De Levende Natuur* heb ingezonden.

Ten slotte nogmaals mijn welgemeenden dank aan de heeren L. Steenhuizen en Fischer, aan wier bijzijn het te danken is, dat weinig onopgemerkt bleef.

Utrecht, 1901.

H. W. KLERK DE REUS.

Maagonderzoek op Roofvogels in 1901.

(Vervolg van bladz. 244 in Deel V.)

In het jaar 1901 zijn mij weder de uitkomsten bekend geworden van eenige onderzoekingen betreffende den inhoud van krop en maag van roofvogels. Veel is het niet, maar als vervolg op vroeger door mij ter zake gedane mededeelingen, wil ik deze uitkomsten toch vermelden.

Falco subbuteo (L.) Boomvalk.

Eén stuk, waarvan mij noch datum noch vangplaats is opgegeven.

Had in de maag een vinkachtigen vogel.

Circus aeruginosus (L.) Bruine kuikendief.

1. Vindplaats en datum ontbreken; in de maag een jong waterhoen.

2. Vindplaats en datum ontbreken; in de maag een waterhoen en een spitsmuis (Sorex).

3. Vindplaats en datum ontbreken; in de maag een niet meer te herkennen vogel, in den krop een kikvorsch.

Buteo buteo (L.). Buizerd.

1. ♂ Delden, 23 Februari. Gevonden 3 spitsmuizen (waarvan 2 in den krop in hun geheel), benevens een haarbal van deze muizen.

2. Sexe? Delden, 16 Maart. Krop en maag ledig.

Archibuteo lagopus (Brünn). Ruigpootbuizerd.

1. ♀ Vogelenzang, 7 Januari. In de maag over-